

Borimo se za poglobljanje socialistične demokracije in predlagamo svoje kandidate!

Naši brigadirji — udarniki

Polnina plačana v gotovinu

Cena 5 din

GLASILO
LJUBLJANSKIH
ŠTUDENTOV

tribuna

Leto III

Ljubljana, 24. januarja 1953

POSEBNA IZDAJA

Študenti stopamo v javno politično življenje

Doslej smo o slišenih dogodkih pisali — mislimo na bodoče volitve v kongres Ljudske, pri nas Osvobodilne fronte ali kar bo najpravilneje Socialistične zveze delovnih ljudi — pisali in razpravljali le načelno, teoretično — poučno, šolsko.

Tokrat hočemo biti stvarni, konkretni — stopiti hočemo iz teorije v prakso.

Študentje ljubljanskih visokih šol s svojo ZSJ, smo se odločili, da bomo na bodočih volitvah postavili svoje kandidate (prvih v zgodovini), in sicer tako za zvezni kongres kakor za republiški kongres Socialistične zveze delovnih ljudi.

Ze ob mnenju, ki ga je na naši letni skupščini ZSJ izrekel sekretar LMS tov. Tine Remškar, smo ugotovili, da zaostajamo, da smo zakasneli ob priliki volitev v mestno skupščino. Ob naglem razvoju naše socialistične demokracije smatramo, da bomo le s tako neposredno vključitvijo v politično življenje lahko vstopili v korak in le na ta način zarezali globlje brazde v splošnem razvoju naše socialistične demokracije.

Ob taki novi in širši aktivizaciji se bomo rešili nekega izključno abstraktnega pojmovanja politike in teoretiziranja, ki je pri nas že izblapevalo v praznino, kar je nadvse značilno za vsa naša razpravljanja o demokraciji. S takim korakom bomo lahko na eni strani v nas samih odpravili neko podzavestno občutje nesigurnosti — na

drugi strani pa o problemu, ki nikakor ni le naš, temveč mora biti skupna skrb vseh delovnih ljudi naše republike — v bodoče po voljenih predstavnikih razpravljati pred najširšo javnostjo, kjer je ta najbolj živa in razgibana — kjer bomo lahko spregovorili o vseh problemih naših visokih šol.

Ob naši odločitvi se zavedamo predvsem dveh strani vprašanja, ki že samo po sebi predstavlja korak k širjenju naše socialistične demokracije, in sicer:

1. to bo lahka pot in vzpodbuda k globlji odgovornosti naših ljudi in vse javnosti do naših visokih šol,

2. to je pravilnejša pot k natančnemu utrjevanju, politični rasti in razvoju samozavesti socialističnega študenta.

Nedvomno predstavlja vse to novost za našo javnost, ni sicer neznano naše število, ki je pomembno, čeprav ne gre le zanj in ni bilo le na papirju. Tudi tu smo poizkušali dokazati ob prilikah, ko je bil nujen javen izraz mnenja množice — naših ljudi, na ulicah našega mesta v pravkar preteklem letu. Čeprav moramo ob tokratni naši odločitvi ugotoviti, da predstavljamo sicer na Univerzi množico — občutimo izven ustanove neko razpršenost in bomo zaradi tega postavili naše kandidate na voličnih terenih, kjer so pač naša središča — študentski domovi.

Napačno bi nas razumel, kdor koli bi nam podtaknil, da gre ob

naši odločitvi za neko cehovsko, stanovsko gibanje. Gre le za posebne pogoje, zaradi katerih smo, so bili in bodo vse generacije za dobo najmanj štirih let omejene na Univerzo, ki pa ne sme biti odtrgana, temveč mora biti prav tako središče socializma kakor vse ostale ustanove, podjetja in središča, kjer koli se zbirajo, delajo in udeležujejo naši delovni ljudje.

V tem je vsa naša izjemnost, v tem je posebnost in tudi še potrebna naša organizacija ZSJ, čeprav je lahko ta naša organizacija že danes ponosna na svoj program in na dejstvo, da predstavlja del Zveze socialističnih delovnih ljudi.

Ob takih osnovnih pogledih pa hočemo, ob zaključku ugotoviti še dva vidika naše interne usmeritve. Osvetliti hočemo, kakšna in katera vprašanja postavljamo danes na naši Univerzi v ospredje — pred vso ogro-

NAŠI KANDIDATI NAJ POSREDUJEJO ORGANOM FRONTE NAŠE NAJBOLJ PEREČE PROBLEME! ČEMU POSTAVLJAMO SVOJE KANDIDATE? — KAJ HOČE ZVEZA ŠTUDENTOV, NA NAŠI UNIVERZI?

mno množico problemov, ki nas tišče. Kakšna je torej ključna problematika, okoli katere se vrtimo?

Združili smo jo v dve tečki: 1. Študentje se zavedamo, da se zdalec nismo rešili vprašanja kvalitete študija v taki meri, da bi si lahko nadeli ponosni naslov — socialistična univerza. Se ob najbolj skrbnem študijskem prizadevanju velike večine študentov pa vprašanja sami ne moremo rešiti; gre namreč tudi za predavatelje. — Se več — gre končno za skrb in pažnjo vseh naših socialističnih ljudi. Le v skupnem prizadevanju in neposredni kontroli množice vidimo bodoči pravilnejši razvoj našega visokošolstva.

In drugo — je vprašanje materialnih sredstev na sploh. Ob tem mislim na bodoče odločitve, ki naj izboljšajo slabo socialno strukturo naših univerz in se posebej, kadar gre za finanširanje takih problemov, kot je še nereseno vprašanje fizkulture na Univerzi. In končno gre za vsak in kateri koli problem, ki je in še bo zrasel na naši Univerzi na področju materialne osnove našega študija.

Z vsemi temi in podobnimi problemi bodo lahko z našo odločitvijo stopili naši predstavniki pred vso socialistično javnost, kajti v pomoči naših delovnih ljudi, v skupnem delu z njimi vidimo našo realno perspektivo.

Univerzitetni odbor predlaga študente-kandidate

KANDIDAT ZA ZVEZNI KONGRES FRONTE JE SIMONETI RINO, ŠTUD. PRAVA, PODPREDSEDNIK UNIVERZITETNEGA ODBORA ZSJ. ZA REPUBLIŠKI KONGRES FRONTE KANDIDIRATA URBANC HINKO, PREDSEDNIK ZVEZE ŠTUDENTOV LJUBLJANSKE UNIVERZE IN VISOKIH ŠOL, IN HOČEVAR SAVICA, ČLAN UNIVERZITETNEGA KOMITEJA ZVEZE KOMUNISTOV

Študenti smo se odločili, da za svoja kandidata, ki naj bi nas zastopali na Zveznem kongresu Ljudske fronte, kandidiramo tov. Simoneti Rino, sedanjega podpredsednika UOZSJ, sekretarja Univerzitetnega komiteja Zveze komunistov.

Tovariš Simoneti, rodom iz Gorice, je sin zidarja, ki je kot komunist moral pobegniti iz Italije, kjer je bil v odsotnosti obsojen. Čeprav mu je v prvem letu okupacije bilo komaj petnajst let, je sodeloval v vseh mladinskih akcijah v mestu Ljubljani. Zaradi svoje velike aktivnosti je bil L. 1942 sprejet v SKOJ. Vse leto je še delal na prvi gimnaziji v Ljubljani, leto zatem pa je po nalogu Okrožnega komiteja SKOJ delal kot organizator mladine v Polju in okolici.

Ker se je v svojem delu moral stalno izpostavljal, so ga leta 1943 aretirali in v zaporih dolgo in hudo mučili. Vkljub svoji mladosti pa ni povedal ničesar in je vsa široka organizacija delovala naprej. Po mučenju v ljubljanskih zaporih so tovariši Simonetija odpeljali v Dachau, kjer pa je kmalu zopet postal organizator SKOJ.

Po osvoboditvi je delal nekaj časa kot sekretar mladinske organizacije v Polju, pozneje pa v Frontnih organizacijah ter v ljudski oblasti vse do leta 1950, ko se je vpisal kot izredni študent na pravni fakulteti v Ljubljani. Od lanskega leta študira tovariš Simoneti kot redni študent naše Univerze in je s svojo oceno, ki znaša povprečno 9, dober študen pravne fakultete.

HOČEVAR Savica se je rodila 1922. leta v Zgornjih Gorjah v radovljiskem okraju ter izhaja iz učiteljske družine narodnega heroja in prvoborca Gorenjske, Staneta Zagarja.

V SKOJ je bila sprejeta v leto 1938, članica Zveze komunistov pa je od leta 1941 ter je bila med prvimi aktivisti OF v začetku naše narodnoosvobodilne borbe v Ljubljani. Leta 1942 in 1943 je bila v okupatorjem zaporu, po kapitulaciji Italije, v oktobru 1943, pa je stopila v NOV, od koder je bila septembra 1945 demobilizirana. Nato je do leta 1946 delala na Centralnem odboru USAOJ, zatem do leta 1947 na političnem predstavnstvu FLRJ v Avstriji.

Pred prihodom na Univerzo leta 1951 je bila na Kontrolni komisiji in na Rajonskem komitetu ZKS. Poslednji dve leti vrši dolžnost članice Univerzitetnega komiteja ZKS ter z velikim uspehom študira pedagogiko na Filozofski fakulteti. Je tudi članica Glavnega odbora

AFZ Slovenije in je nosilka Spomenice 1941 in reda zasluga za narod III. stopnje.

URBANC Hinko se je rodil leta 1923 v Ljubljani kot sin delavske družine. Takoj po okupaciji Jugoslavije je pričel aktivno sodelovati v OF ter je bil sprejet leta 1942 v SKOJ. Od leta 1942 do 1943 je bil zaprt v Italiji, nato je zopet delal ilegalno v Ljubljani ter bil od 1944 do 1945 ponovno zaprt v šempeterski kasarni. Od osvoboditve do leta 1948 je bil v JLA v KNOJ. Nato je po demobilizaciji delal v Polju na ljudskem odboru ter v masovnih organizacijah. Jeseni 1951. leta se je vpisal na Ekonomsko fakulteto. V preteklem študijskem letu je bil predsednik Zdrženja ZSJ ekonomistov, ki je doseglo v svojem delu lepe uspehe. V letu 1952 je bil komandant trikrat udarne brigade »Danila Vojske« pri gradnji hidrocentrale v Jablanici, kjer je tudi sam postal udarnik. V letošnjem letu je bil izvoljen v Univerzitetni odbor ZSJ ter je postal v decembru 1952 njegov predsednik.

Nastop akademske folklorne skupine

V okviru Zveze študentov Jugoslavije obstoja na ljubljanski univerzi tudi folklorna skupina »France Marolta«, ki v tesnem sodelovanju z glasbeno narodopisnim inštitutom v Ljubljani goji in ohranja slovenske narodne plesse. Na zadnjem tekmovanju vseh folklornih skupin iz FLRJ, ki je bilo 1951 v Beogradu, je naša skupina zasedla drugo mesto, takoj za Državnim ansamblom narodnih pesmi in plesov. Nedvomno je, da je ljubljanska študentska folklorna skupina najboljša v LRS in v veliko pomoč našim znanstvenikom, ki proučujejo našo folkloro.

Ta skupina je dne 10. in 11.

NAŠ TOVARIŠKI SKLAD

ZAHTEVAMO DOPOLNILO UREDBE O OTROŠKIH DOKLADAH. ŠTUDENTI Z DELOM PRIDOBIVAMO SREDSTVA ZA ŠTUDENTSKO SAMOPOMOČ. POVEČAN JE SEMESTRALNI PRISPEVEK ZA TOVARIŠKI SKLAD. NA UNIVERZI JE ŠE VEDNO PRECEJ SOCIALNO ŠIBKIH ŠTUDENTOV.

Med nami je še vedno precej tovarišev, ki so nujno potrebni materialne pomoči v kakršnikoli obliki. Lanskoletna anketa, ki je dokazala, da le 37% študentov redno zajtrkuje in da jih je vkljub vsem našim naporom še vedno 21%, ki nimajo večerje, je privedla Univerzitetni odbor Zveze študentov do sklepa, da bomo študenti razširili svoj tovariški sklad odtodno prispevek za našo Samopomoč od 20.— na 100.— din za vsak semester. Le tako bo mogoče nuditi vsaj večini nujno potrebnih priložev potrebno pomoč.

Razne menze in ustanove v Ljubljani so že prisločile na pomoč z brezplačnimi mesti ali denarnimi pokloni, tako da bomo verjetno težak položaj, ki se je obetal predvsem v letošnjem zimski, v glavnem le uspeli prebroditi.

Velika delovna akcija, ki smo jo izvedli v decembru, je pokazala, da bomo morali tudi v bodoče na enak način zbirati sredstva. Morda bodo združenja samostojno organizirala podobne delovne akcije za svoje tovariške sklade na fakultetah.

Takšno socialno stanje nekaterih tovarišev na naših visokih šolah je v dobrini meri posledica neresnih predpisov v uredbi o otroških dokladah. Ta uredba namreč ne daje pravice do doklada po 25. letu starosti, in to niti takrat, kadar je prizadeti študent odličen v strokovnem oziru, kar je vsekakor nesmisel, ako pomislimo, da pa ima pravico do teh doklad mlajši, četudi slabo študira.

Prav zaradi tega je naša Zveza začela po vsaj Univerzi in visokih šolah izvajati točen pregled. Koliko slabih študentov prejema otroško doklado. Študenti so bili prisiljeni v to zaradi tega, ker vladni organi niso upoštevali opozorila študentske organizacije, da naj se slabim študentom, ki letniške ponavljajo ali pa stalno prepisujejo, otroška doklada ukine. Študenti moramo v tej svoji akciji uspeti, ker ne bomo dovolili, da bi kdorkoli na naš račun prejel od skupnosti sredstva, ki jih ta tako zelo potrebuje. Ko bomo prikazali celotne zneske, ki jih neresna uredba o otroških dokladah dodeljuje slabim študentom, smo prepričani, da ne bo mimo teh dejstev mogel nihče več in da bo nujno tebe uredbi o dokladah korigirati.

Tako ne ho šlo!

Na gradbeni fakulteti so imeli zadnji skupščino, na kateri so obravnavali nekatera tovariše, ki ne zaslužijo, da so člani Zveze študentov. Tudi na gradbeni ne vidijo radi, da bi njihovo organizacijo izrabljali različni pripadniki nam sovražnih struj. Politični boj je zadnji čas tudi na tej fakulteti močno poživilo delo in življenje Zveze študentov.

Veliki politični uspehi ob mobilizaciji za brigado in nadaljnja demokratizacija naše Zveze kažejo sedaj lepe rezultate. Zveza je izključila tov. Gnusa in še nekatere, ki so nastopali proti Zvezi in skušali samo rko-riširati bonitete, ki jih je dosegla.

Čeprav je na tej fakulteti malo klerikalizma, je pa tistim redkim zastopnikom sedaj popolnoma odzvonilo. Tudi na gradbeni bodo bodo rešili nekaj klerikalnih vprašanj, kakor so to že napravili na drugih fakultetah. Mislimo pa, da bo zlasti filozofska fakulteta morala še bolj zaostriti ta boj, ker je res smešno, da bi dovolili, da naša Univerza daje profesorje — klerikalce.

Milijoni prihrankov v naših domovih

Gospodarstvo v študentskih domovih je že dolgo časa bilo prava uganaka za študente, ki so videli velike subvencije, katere so študentski domovi in menze prejemale od države. Preteklo jesen je postal položaj naravnost kritičen in pretlo je znatno povišanje cen hrane v menzah in stanarine po študentskih domovih.

Študenti so uvideli, da obstoječi administrativni aparat ni zainteresiran dejansko na ničemer drugem, kakor na tem, da še naprej obstaja. Študentska Zveza je takrat osnovala posebno komisijo, ki so pregledale poslovanje domov in menz vkljub odporu upravnih organov. Prišlo je do velikih sprememb.

S skrajšenjem upravnega aparata in razpustitvijo nerentabilnih menz so študenti dosegli mesečni prihranek, večji od pol milijona. Tako so samo prihranki ali nanesli več, kakor prej celotna državna subvencija. Odpuščenega je bilo 53% osebja, mnoga delovna mesta pa so zasedli študenti sami, čeprav so morali zaradi tega slišati mnogo prigovorov.

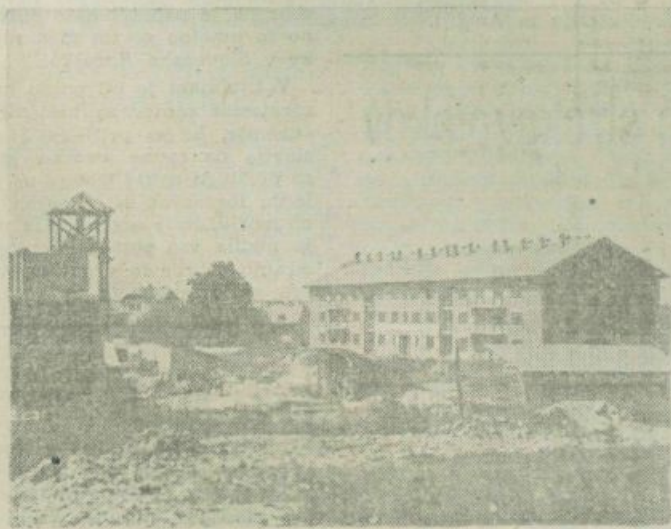
Danes po enem letu delovanja študentskih upravnih odborov in študentskih svetov v domovih in menzah moremo mirno trditi, da se je naše upravljanje izkazalo kot mnogo primernejše od upravljanja, ki je bilo do sedaj običajno v naših obratih.

Domovi danes obratujejo neprimerno bolj gospodarno, kakor pa pod staro upravo. Tudi študenti so bolj razvili svoj smisel za strednjo. Študenti na novoovrtanem študentskem naselju pod Rožnikom porabijo danes v dveh stanovanjskih paviljonih manj elektrike, kakor je prej porabil en sam paviljon. Proračun so študenti znižali od 120.000 na 64.000 in vendar dobro izhajajo. Pomoč države je na ta način bila lahko res uporabljena v namen, za

katerega je bila dana. Tako subvencija ne služi več za pokrivanje primanjkljajev zaradi slabega gospodarstva.

Kuratorji študentskih domov — telo, sestavljeno iz zastopnikov proforskega zbora, zastopnikov ljudske oblasti in študentov — ki ga je Svet za prosveto in kulturo imenoval na predlog Zveze študentov, je v svojem enoletnem delovanju dosegel znatne uspehe in prvič v večji meri zainteresiral univerzitetne profesorje za življenje študentov.

Se vedno odprto pa je vprašanje nadaljnje izgradnje študentskega naselja pod Rožnikom. Letos je ostalo preko 200 študentov brez stanovanja in so se mnogi vrnili na svoje domove. Tudi mestni stanovanjski fond je močno obremenjen zaradi velikega števila študentov, ki stanujejo v mestu privatno. Zaradi tega se borimo tudi za nadaljnjo izgradnjo študentskega naselja.

Gradilišče študentskega naselja, ki so ga gradile študentske delovne brigade. Na naselju sedaj stanuje 500 študentov

Zivela Socialistična zveza delovnih ljudi!

6000 študentov predlaga svoje kandidate

Odgovorni organi in študentski šport

6000 ŠTUDENTOV NIMA NITI ENE TELOVADNICE, ČEPRAV JO IMA VSAKA GIMNAZIJA — UVESTI JE TREBA SPLOŠNO TELESNO VZGOJO TUDI NA UNIVERZI KOT OBVEZEN PREDMET!

Sport ima na naši univerzi precejšnjo tradicijo, posebej se je razmahnila telesnovzgojna dejavnost med študenti v letih po osvoboditvi. V zadnjih dveh, treh letih pa se je ta dejavnost

omejila le na nekaj klubov, ki goje posamezne športne panoge. Ti klubi so sicer dosegli lepe uspehe — košarkaški klub je član Zvezne lige, prav tako šahovski, imamo nadalje močne strelske in odbojarske reprezentance — toda predvsem na polju kvalitete manjšega števila igralcev. Močno pa je upadla množičnost telesne vzgoje na univerzi in visokih šolah.

Tudi izven Ljubljane politično delamo

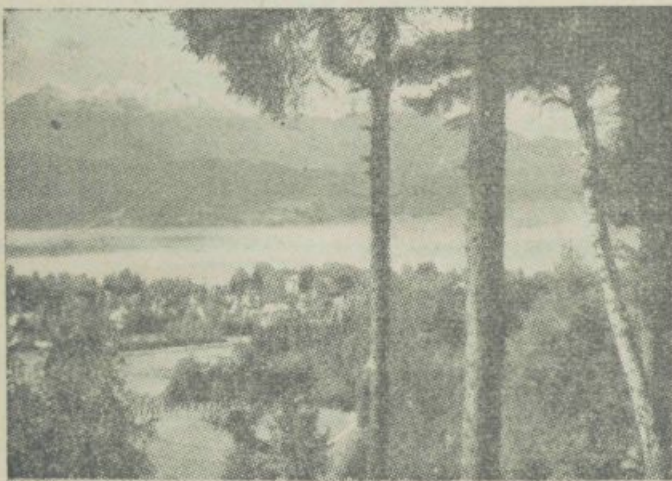
Po II. letni skupščini Zveze študentov naše Univerze in Visokih šol smo ustanovili več študentskih združenj in klubov v večjih krajih Slovenije, kjer so popolne gimnazije in kjer so študentske tradicije tako rekoč že zakoreninjene. Takšni združenji sta v Novem mestu in v Brežicah, klubi delujejo v Ravnanah na Koroškem, v Mariboru in na Primorskem, v snovanju pa sta kluba krajskih in obrmurskih študentov.

Namen teh klubov in združenj je predvsem razvijanje naprednih tradicij predvojnega študentskega gibanja, aktivnejše sodelovanje v družbenih, kulturnih in športnih organizacijah v domačih krajih in na podeželju. Uspehi tega dela, čeprav skromni, se že kažejo. Študenti v Novem mestu in v Brežicah so organizirali že več predavanj za gimnazijsko in vajeniško mladino, koroški (ravenski) študenti so imeli v preteklem letu svoj festival, breški študentje so organizirali svoj hokejski klub v okviru domačega »Partizana«, kamor so pritegnili k sodelovanju tudi ostale mladince. Klub je na vidnem mestu v Sloveniji v tej športni panogi. V ta namen so zgradili z udarniškim delom v nekaj mesecih lepo drsališče, vzgajajo pa tudi naraščaj med vajenci in dijaki. Mariborski akademski klub in prekmurski študentje so se pogovorili o skupnem sodelovanju z javnimi, kulturnimi in prosvetnimi delavci svojih okrajev, da bo namen in smer, ki so si ga zastavili, najbolje realiziran.

Takšne in podobne organizacije študentov bodo nedvomno ustanovili tudi v ostalih naših delavskih centrih, predvsem v Celju, Trbovljah in na Jesenicah ter povsod, kjer so večje skupine študentov, ki bodo svoj prosti čas posvetili delu z ljudstvom, predvsem pa z mladino v svojem kraju in v vaseh.

Akademski pevski zbor Tone Tomšič bo obiskal Štajersko

Študenti so že večkrat ponesli našo lepo in toplo domačo pesem preko meja na Koroško, kjer jih vedno znova sprejemajo z velikim veseljem in odprtimi rokami. Del naše slovenske zemlje

Študentski pevski zbor, naslednik bivšega Akademskega pevskega zbora, je na svoji letni skupščini, ki je bila nedavno, znova prevzel ime Akademski pevski zbor »Tone Tomšič«. S tem je zbor, ki sodi med najboljše slovenske pevske zборе, tudi formalno postal pravi naslednik znanega Akademskega pevskega zbora in namerava njegovo tradicijo nadalje gojiti.

Stilno izbrani in dovršeni vsakoletni koncerti APZ so znani v Ljubljani pa tudi drugod. Tako je v lanskem poletju zbor že tretjič ponesel našo pesem preko naših meja na Slovensko Koroško, kjer so ga naši rojaki toplo sprejeli. Letos pa zbor pripravlja večjo turnejo po Štajerskem, v Maribor, Pfuji itd., gostovanje v Trstu, koncert v Ljubljani in še nekatere prireditve, ki po kvaliteti gotovo ne bodo zaostajale za njegovimi dosedanjimi nastopi, ampak bodo pokazale še več kot prejšnja leta.

APZ ima precejšnjo tradicijo v gojenju slovenske narodne in umetne pesmi. Pod vodstvom svojega poštvovalnega dirigenta Radovana Gobca bo zbor svoje delo nadaljeval v smeri, ki si jo je začrtal in ki mu obeta še večje uspehe.

pri večini naših ljudi naenkrat preneha, ponavadi za vse življenje. Akademski športni odbor je že pred letom predlagal obvezno telesno vzgojo na univerzi in visokih šolah, s čimer se je Svet za prosveto strinjal in obljubil, da bo z letošnjim študijskim letom urejeno. Ostalo je, žal, samo pri obljubi.

Študentje nadalje nimamo niti svoje telovadnice, niti drugih športnih objektov, brez katerih je množična telesna vzgoja nemogoča. Vsaka gimnazija ima svojo telovadnico — 6000 ljubljanskih študentov je nima! Vsi napor študentske organizacije, da bi to stanje odpravili, so bili doslej zaman.

Tako seveda ne moremo govoriti o množični telesni vzgoji naših študentov, ki bi jih usposabljal za obrambo države, za čim boljše izpolnitev velikih nalog, ki jih pred našo delovno inteligenco postavlja nagel razvoj socializma v naši državi. Študentje sami storili vse, kar je bilo v naših močeh, da bi se to stanje odpravilo — vendar so tu vprašanja, ki jih sama ne moremo rešiti. Zato zovemo pred javnost in odgovorne organe postavljamo vprašanje: ali bomo še nadalje zanemarjali osnovne potrebe telesne vzgoje na slovenski univerzi?

Akademski teater, ki ni akademski teater

Naslov teatra je nekoliko previsoko doneč, toda le na prvi pogled. Sicer pa Akademski teater sploh ne obstoja — to je le cilj skupine mladih, za gledališče navdušenih amaterjev, ki v svojem prostem času gojijo gledališko umetnost. Da niso samo navdušenci, ampak da tudi nekaj znanj, je pokazala uprizoritev »Idealov in koristi« v ljubljanski Drami in gostovanju z istim delom po Sloveniji v predlanskem letu. V Beogradu praznuje letos Akademski teater 30-letnico obstoja. Mladinska gledališka skupina študentov sarajevske univerze se tudi naglo razvija, pri čemer ji precej pomaga lastna dvorana z modernim odrom. Zakaj ne bi potem prišlo do Akademskega teatra tudi pri nas, ko smo Slovenci vendar eden najbolj gledališko nadarjenih narodov v svetu? Da je razvoj, ki se je pričel s takim uspehom, kot je bila predstava »Idealov in koristi«, za-

stal, je krivo predvsem pomanjkanje materialnih sredstev. Za študentsko gledališko skupino namreč ne stoji noben kolektiv z močnimi fondji za kulturno ureditvo, ki bi omogočil redno življenje Akademskega teatra, kot je to primer s sindikalnimi kulturnimi društvi. Upamo pa, da bomo kljub temu uspeli, saj imamo razen materialnih vse ostale pogoje v vrhni meri. Torej — čez leto dni na svदनje v Akademskem teatru!

Obrtniti pa res znajo

Zdaj vemo vsi, kako se v strup preobrača vse, kar študent si sladkega obetala

Zveza študentov je pred kratkim pričela zbirati po vseh fakultetah podatke o slabih študentih, ki prejemajo otroško doklado, da bi dokazala nujnost popravka Uredbe o dokladah. Objava o rezultatih, ki jih je študentska organizacija dosegla, pa je s svojim naslovom v Slovenskem poročevalcu pokazala nekaj čisto drugega. Vsak, kdor je prebral naslov članka, je prišel do zaključka, da so zopet študenti tisti, ki ne štedijo, čeprav je ravno Zveza tista, ki se bori za bolj ekonomično podeljevanje otroških dokladov. Mnenja smo, da bi moral naš tisk prenehati, da prekresk posameznika pripisuje celotni organizaciji. Naslovi, kakor »študenti, ponarejevalci kmečkih bonov« in pod., niso na mestu. Čudimo se, da naši časopisi nikoli ne pišejo o zdravnikih-ubijalcih, ali če hočete še bolj grobo, o mesarjih-norcih, ker je nek mesar znorel. Čeprav imamo na Univerzi vrsto sijajnih študentov, ki študirajo celo po dve fakulteti, in to odlično, vendar o njihovih uspehih nihče ne piše. O peščici klavirnih študentov, ki zabijajo čas po kavarnah in gostilnah — tudi med drugimi ljudmi so taki — ter jih Zveza izključuje iz svojih vrst, pa se vedno znova govori. To ni niti prav, niti pošteno.

ŠTUDENTI NA DELOVNIH AKCIJAH

Sedemkrat na akcijah, petkrat udarnik, preko sto udarnik» na naši Univerzi, brigade trikrat udarne — še en prispevek naši izgradnji!

Vsa leta po osvoboditvi so študentje po končanih predavanjih in po opravljenih izpitih v junijskem roku sodelovali pri obnovi in pri gradnji ključnih objektov širom vse naše domovine.

Kmalu po osvoboditvi so pričeli obnavljati uničene šolske prostore, predvsem na Stari tehniki, ki je bila najbolj prizadeta. Leto kasneje je delala 150-članska brigada pri gradnji proge Brčko—Banoviči, mnoge pa srečamo raztresene vzdolž proge v raznih brigadah kot sanitetne referente, predavatelje, inštruktorje in podobno. Nad tri sto študentov je v dveh brigadah delalo na progji Samac—Sarajevo, 55 jih je pa gradilo nekdanj študentom namenjeno zgradbo na Mežakirji. To se je ponovilo L. 1948, ko je ta objekt gradilo 80 gradbenikov in ekonomistov.

Leta 1949 so študentje sestavili tri delovne brigade s skupno nad 600 brigadirji. Prva je odšla na Novi Beograd, od koder se je vrnila

4-krat udarna in bila kasneje odlikovana z redom dela II. stopnje, druga je odšla na Avtoput, od koder se je vrnila 3-krat udarna in bila nosilec sekcijske prehodne zastave, tretja pa je gradila prvi objekt na Študentskem naselju in s tem odprla to, za študente tako pomembno gradilišče ter omogočila delo sedemdnevnih študentskih brigad pozimi istega leta.

Doprinos teh brigad k izgradnji omenjenih objektov je bil še pomembnejši zato, ker so te brigade dokazale, da v kratkem času obvladajo tudi strokovna dela, celo na visokih stavbah. Te izkušnje in te grupe so bile osnova znanih tekmovalnih zidarskih skupin v sedemdnevnih brigadah na Študentskem naselju, kjer so presegale normo tudi za 200%. Ob vsem tem naštevaju delovnih mest in rezultatov pa ne smemo pozabiti kulturno-prosvetnega dela v brigadah, ki je bilo v tej dobi zelo pestro in razvito. Saj je današnja dramatska sekcija na naši Univerzi prv tista iz prve študentske brigade. Ne smemo pa pozabiti tudi našega pevskega zbora, preje SKUD »Tone Tomšič« ki z udeležbo na delovni akciji na Lijaku in Študentskem naselju prispeval svoj delež naporom študentov pri izgradnji domovine.

ODLOČUJOČ FAKTOR NA ŠTUDENTSKEM NASELJU JE BILA ŠTUDENTSKA DELOVNA SIJA

Leto 1950 je bilo tisto leto, ko so študentje posvetili svoje mlade sile rasti Študentskega naselja v Ljubljani. V jeseni 1949 so se formalne sedemdnevne brigade, ki so vse do maja naslednjega leta gradile in pripravljale gradilišče za sprejem večjega števila brigad v poletnih mesecih. Prve te sedemdnevne brigade, v katerih je sodelovalo nad 2500 študentov, so finančno najbolj uspеле, ker z njimi ni bilo nobenih stroškov, efekt pa je bil večina zadovoljiv. Julija oziroma avgusta je bilo na naselju 9 brigad z nad 800 brigadirji. S pomočjo kmečke mladine so bili končno pod streho trije objekti, četrtemu so bili zbetonirani temelji, za petega pa je bila odprta gradbenna jama.

Poleti 1952 se je zopet formalno 9 brigad z 811 brigadirji. Pet brigad je delalo pri gradnji proge Konjice—Jablanica, dve brigadi v Zenici, dve pa v Ljubljani. Vse brigade so bile večkrat udarne, one iz Jablanice celo trikrat.

Ta kratek pa tudi nepopolni pregled udeležbe študentov na delovnih akcijah kaže, da so študentje kljub naporom študiju, strogim študijskim pogojem itd. leto za letom odhajali na razna gradbišča širom cele naše socialistične domovine. Nad tri sto študentov je prejele naziv udarnik, mnogi so bili tudi večkrat proglašeni za udarnike, Rožkar Franc iz gradbene je celo 5-kratni udarnik. Nad sto tovarišev in tovarišic pa je bilo na delovnih akcijah najmanj petkrat. Zveza študentov Jugoslavije je ponosna na stotine in stotine svojih članov, ki so leto za letom odhajali tja, kamor jih je poklicala izgradnja socializma.

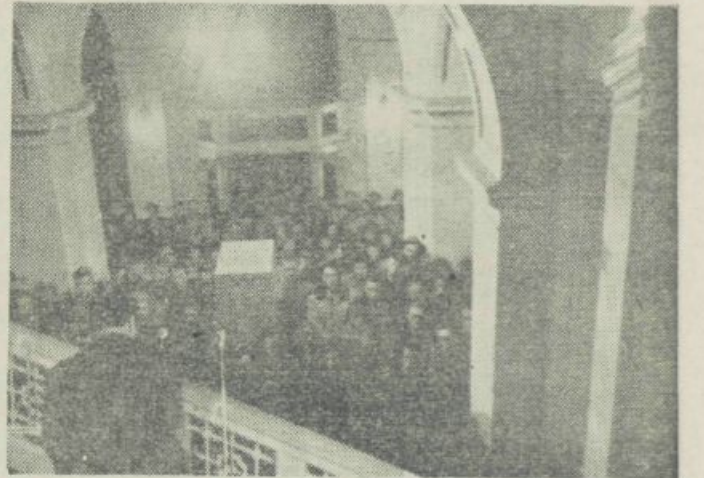
Stiki z inozemskimi študenti

Študentska organizacija vzdržuje vsestranske stike z mnogimi naprednimi študentskimi organizacijami izven naših meja. Organizacija je pričela dobivati jasnejše oblike sodelovanja v naslednjih treh letih, najprej z delovnimi akcijami, ki jih je organizirala LMJ n. pr. ob gradnji študentskega naselja v Zagrebu, kjer je sodelovalo čez tisoč tujih študentov iz različnih dežel in kontinentov, ki so se ob delu seznanili tudi z našo družbeno ureditvijo in našo borbo proti kominformizmu.

Temu so sledila mnoga športna, in to predvsem smučarska tekmovalna v Avstriji, Zahodni Nemčiji, Franciji in Italiji ter pri nas v Kranjski gori. Na vseh tekmovalnih so naši reprezentanti večkrat dosegli prva mesta, predvsem pa so z dobrimi rezultati afirmirali naš šport v tujini. V preteklem letu je naše

sodelovanje zavzelo zelo pestre oblike. 53 študentov je bilo na tehničnih praksah v Angliji, Finski, Nemčiji, Avstriji, Izraelu in Nizozemski, 16 inozemskih študentov pa je prakticiralo v naših tovarnah in institutih. Dve skupini po 16 študentov arhitekture in elektrotehnike sta bili na ekskurziji v Švici, 14 študentov etnologije pa je sodelovalo pri raziskavanjih in restavraciji kulturnih, glasbenih in ostalih posebnosti med našim narodom v Slovenski Koroški, kjer je bilo tudi 26 študentov agronomov na krajši praksi, ki je bila predvsem v pomoč slovenskim kmetom. Skupina študentov umetnostne zgodovine je bila na ekskurziji v Avstriji, kjer so si ogledali umetnostno zgodovinske spomenike in muzeje, 6 študentov medicine je bilo na poučnem potovanju po Sredozemlju in Angliji.

ŠTUDENTI SO AKTIVNO SODELOVALI V VSEH VEČJIH POLITIČNIH MANIFESTACIJAH NAŠEGA MESTA

Eno izmed političnih zborovanj v avli ljubljanske Univerze

Zahtevamo več pravic!

Osnutek Univerzitetnega zakona ne daje študentom dovolj pravic. Hočemo svoje zastopnike v fakultetnem in Univerzitetnem svetu!

Osnutek zakona o univerzah je povzročil veliko razgibanost v študentskih vrstah. Študentje diskutirajo med seboj in za sestankih Zveze izražajo kritiko in svoje predloge za izpolnitev zakona.

Na pravni fakulteti v Ljubljani so imeli študentje tak sestanek, kjer so ugotovili, da osnutek zakona o univerzah ne zagotavlja študentom dovolj pravic.

Študentje morajo dobiti svojega predstavnika v fakultetnem svetu, kjer bodo lahko zastopali interese študentov in pomagali pri reševanju specifičnih študentskih problemov. Nadalje so ugotovili, da zakon ne sme zahtevati obveznega obiska predavanj, ker se na ta način onemogoči študij študentom, ki so v službi.

Razvoj naše ljudske oblasti gre odločno v smeri neposredne udeležbe državljanov voblastnih in upravnih organih, zato smo študentje upravičeno zahtevali svojega predstavnika v fakultetne svete. Diskusije ozakonu se nadaljujejo.

O spolni vzgoji v srednjih šolah

Združenje medicincev je za študentke Univerze in Visokih šol priredilo poseben tečaj, na katerem so zdravniki predavali o materinstvu, spolni vzgoji in higieni ter dajali odgovore na vsa vprašanja, ki so jih študentke v zvezi s temi vprašanji postavljale.

Tečaj je zaradi ogromnega odziva in izredno velikega zanimanja, ki ga nihče ni pričakoval, pokazal, da v naših srednjih šolah manjka pouk seksualne vzgoje. Mnogi vzgojitelji na srednjih šolah še vedno stojijo na stališču, da ni mogoče in da ni primerno, da bi srednješolskim predavali o seksualnih problemih. Mnogi študenti, predvsem študentke, ne poznajo niti osnovne seksualne higijene. Ker pač ni dano, da bi vsaka maturantka ali maturant prišel na univerzo in ni to niti namen, je nujno, da se obravnava teh vprašanj posveti v srednjih šolah več pažnje. Zveza študentov bo med vsemi udeleženkami izvedla anketo, ki bo anonimna in bo skušala dati predvsem odgovor na vprašanje, kaj in koliko so udeleženci že izvedeli v srednjih šolah s tega področja izobrazbe.

Sedaj se je med študenti prav tako pojavila zahteva, da naj se organizirajo enaki tečaji, njih zanimivosti, zgodovine in družbenega razvoja, naše državne ureditve, delavskih svetov in tako dalje.

Vsi ti rezultati kažejo, da je med Zvezo študentov in Ljubljani in študentskimi organizacijami v drugih državah, zelo razvito sodelovanje in enakopravni konferenci esperantistov, na seminarjih v Salzburgu, v Nemčiji ter v Bentweldu na Nizozemskem, Akademski pevski zbor pa je ponesel našo narodno in umetno pesem med rojake v Slovensko Koroško.

V Ljubljani je bil poleti tudi sprejemni center za inozemske študente, ki so prišli v Jugoslavijo na lastne stroške, kjer so preživeli nekaj tednov na izletih, logorovanjih, v gorah in ob morju. Naša organizacija jim je nudila vso pomoč v organiziranju oskrbe in v pojasnjevanju naših prirodnih in kulturnih zanimivosti.

Slovenska univerza daie vedno več strokovniakov

Solsko leto	Skupaj	Filozofska in prirodoslovna, matematična	Ekonomika	Pravna	Teološka	Tehnična, visoka šola	Medicinska, visoka šola	Akademija za igriško umetnost	Akademija za glasbo	Akademija za upodabljajočo umetnost	Visja pedagoška šola	Visja dentistična šola
1945	10	4	—	—	—	4	—	—	2	—	—	—
1946	76	33	—	8	7	26	1	—	1	—	—	
1947	156	39	—	26	9	60	14	—	4	4	—	
1948	170	35	—	34	3	49	42	—	3	4	—	
1949	284	53	—	36	24	60	37	—	2	36	36	
1950	382	73	45	40	3	96	62	—	6	11	46	
1951	599	86	84	40	24	81	101	21	13	35	94	
1952	649	92	67	44	28	160	132	1	12	2	95	
Skupaj	2326	415	196	228	98	536	389	22	43	92	271	

„TRIBUNA“

Glasilo ljubljanskih študentov — Odgovorni urednik: Boris Mikoš, abs. tehn. — Naslov uredništva in uprave: Trg Revolucije 11/L, telefon 21-571 — Letna naročnina 200 din, polletna 105 din, četrtletna 55 din — Izhaja 3. in 18. v mesecu — Tisk Tiskarne Slovenskega poročevalca — Rokopisov ne vračamo

V boju za socialistično Univerzo zahtevamo pomoč vseh delovnih ljudi